

[Thomas Pedersen.]

land, og her mente det ærede Medlem, at der var en betydelig Ændring i den kommunistiske Opfattelse. Det er slet ikke Tilfældet. Spørgsmaalet er bare, hvad vi forstaar ved Fædreland. For det ærede Medlem er Fædreland sikkert nøje knyttet til Nationalisme, Militarisme og al den Slags Ting, medens vi andre ser en lille Smule anderledes paa Fædrelandet, og for de Mennesker, der er Emigranter, betyder Fædreland det Sted, hvor de hidtil har haft Arbejdsmuligheder, hvor de hidtil har kunnet bygge en Fremtid op for dem selv. For dem er det Fædreland, og det er udelukkende ud fra dette Synspunkt, jeg har brugt Ordet i denne Forbindelse.

Det ærede Medlem talte saa om Rusland, der altid blandede sig i andre Landes Forhold, i Modsætning til Lande som Italien og Tyskland, hvis store Ideer ikke var nogen Eksportvare. Jeg tror ikke, det ærede Medlem vil faa helt Ret her; i hvert Fald dette med Eksportvare passer ikke for Nazismens Vedkommende, idet ikke blot de officielle Agenter, der kommer dernede fra, præker Nazisme og prøver paa at lave nazistiske Partier, men jo ogsaa nazistiske Ideer, som altsaa ikke skulde være nogen Eksportvare, allerede har vundet ganske betydelig Genklang inden for det Parti, som det ærede Medlem repræsenterer her paa Rigsdagen.

Til det ærede Medlem Hr. Hedtoft-Hansen, der sagde, at han regnede med, at mine Udtalelser i denne Sag vilde blive bemærket af de danske Fagorganisationer, vil jeg sige, at det haaber jeg ærlig talt ogsaa. Jeg staar ikke og taler her for denne Sal i og for sig, jeg taler for Offentligheden, og det er af Offentligheden, jeg ønsker at blive hørt. Derfor er det ganske naturligt, at jeg fuldkommen deler det Ønske, der her blev fremsat.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Pürschel har Ordet for en kort Bemærkning.

Pürschel: Relativiteten synes at være en smitsom Sygdom. Naar det ærede Medlem Hr. Thomas Pedersen nu staar op og søger at forklare, hvad Fædrelandet er, vil jeg blot dertil sige, at han brugte Ordet uden Forklaringer her, og det bruges uden nogen som helst Forklaring paa Møder; dér vrænger man bare ad Begrebet Fædreland. Saa kan det ikke nytte noget, at man kommer her og forklarer, at man forstaar noget andet ved det end det, der i Almin-

delighed forstaas; dermed er Situationen ikke klaret. Der appelleres til vore Følelser og til det, vi forstaar ved Fædreland, og naar det ærede Medlem staar op og taler om disse Folk, der i Øjeblikket er uden Fædreland, saa maa han virkelig komme med Forklaringen. — Der er — det gentager jeg — den Forskel paa den kommunistiske Idé og den fascistiske og nazistiske, at de to sidste officielt erklærer, at de ikke er Eksportartikler, medens den første officielt erklærer, at den er en Eksportartikel, at den er en Verdensreligion, der skal udbredes til alle Folk. Det er blot den Forskel, jeg vil gøre det ærede Medlem opmærksom paa. Hvorledes det virker, at saadan noget smitter ind over Grænserne, det har vi set Eksempler nok paa. — Naar det ærede Medlem taler om, at de nazistiske Ideer har vundet Genklang inden for det Parti, jeg tilhører, saa vidner det kun om, at det ærede Medlem er fuldkommen ukendt med Forholdene inden for det Parti, ellers kunde han ikke sige noget saa meningsløst.

J. P. Nielsen: Jeg vil først gerne gøre det ærede Medlem Hr. Thomas Pedersen opmærksom paa, at Politiet i Sønderjylland har ikke sendt nogen Mand over Grænsen og har som Følge deraf naturligvis heller ikke modtaget nogen som helst „Næse“ derfor. Hvis de andre Oplysninger, det ærede Medlem fremfører, er af samme Lødighed, saa giver jeg ikke meget for dem.

Saa vil jeg gerne sige et Par Ord til det ærede Medlem Hr. Schmidt. Det ærede Medlem ved, at jeg under Valget i et aabent Brev opfordrede ham til at give Oplysning om, hvor mange der er vandret sydpaa, idet jeg samtidig meddelte som et foreløbigt Resultat af en Optælling, der har været foretaget i Sønderjylland, at vi dér havde ca. 5 000—6 000 tyske Statsborgere. Man er nu ved at tilendebringe Optællingen, og saa vidt jeg skønner, er Tallet ikke mindre, snarere større. Det ærede Medlem, og ikke mindst hans Blad, taler saa ofte om den Vekselvirkning, som der bør være mellem dansk og tysk, og Resultatet af denne Vekselvirkning maatte da naturligt være, at omtrent lige saa mange var gaaet sydpaa. Foreløbig har jeg ingen Oplysning fra det ærede Medlem om, hvor mange der er gaaet sydpaa, og Oplysninger, som jeg har indhentet andetstedsfra, viser tværtimod, at danske Statsborgere, som har været sydpaa og haft Arbejde dér, endda en Række Aar, har maattet vandre tilbage til Danmark igen. Ganske vist har man ikke taget